

att till fast eller lös egendom hänföra samt för Riksdagen framlägga de förslag till tillägg i allmänna lagen, som deraf må föranledas.

Med undersåtlig vörndnad:

Stockholm den 12 Maj 1885.

N:o 51.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 Maj 1885.
— — — — — Andra Kammaren den 12 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, med förslag till Lag angående lydelsen af judes edliga förpligtelse.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 51).

Till Konungen.

Den af Eders Kongl. Maj:t under den 30 Juni 1838 i nåder fastställda Ordning rörande hvad mosaiska trosbekännare hafva att hädanefter iakttaga, i afseende på utöfningen af deras religion och bestyret inom deras församling m. m. innehåller i 6 §, att vid »eds afläggande af mosaiska trosbekännare inför domstol eller annan embetsmyndighet följas samma edsformulärer, som i allmänhet äro fastställda, med den skilnad likväl, att mosaiske trosbekännare skola svära »vid Gud och Hans heliga lag», då öfrige svenske undersätare svära »vid Gud och Hans heliga evangelium»; och förordningen angående vittnesmål af mosaisk trosbekännare den 6 Februari 1849 innehåller, »att stadgandet i 17 kapitlet 7 § Rättes-

gångsbalken, det »okristen ej må vittna» icke innefattar hinder för jude att vittne bära, samt att, då jude skall aflägga vittnesed, det i 16 § af berörde kapitel faststälde formulär skall följas, med den förändring likväl, att edsförpligtelsen bör ske »vid Gud och Hans heliga lag»; men, om ock genom 1849 års, »med bifall till Rikets Ständers underdåniga förslag» tillkomna, förordning frågan om vittnesed af mosaisk trosbekännare är slutligen löst, så kan deremot, beträffande ofvan anförda stadgande ur 1838 års Ordning, de anmärkningar göras gällande, att tvifvelaktigt kan vara, huru vida de der begagnade ordalag kunna anses omfatta äfven en sådan ed, som domareeden — å hvilken man, i alla händelser, icke år 1838 hade någon anledning att här vid lag fästa afseende — samt att 1838 års Ordning uteslutande tillkommit på administrativ väg och blifvit kungjord af Eders Kongl. Maj:ts och Rikets Kommerskollegium i cirkulär till Ofverståthållareembetet i Stockholm och Eders Kongl. Maj:ts samtliga Befallningshafvande.

Med anledning häraf har Riksdagen, hos hvilken dess Justitieombudsman i ämnet gjort framställning, för sin del antagit följande

Lag

angående lydelsen af judes edliga förpligtelse.

Sedan genom förordningen den 6 Februari 1849 faststälts den förändring i lydelse, hvilken den i 17 kapitlet 16 § Rättegångsbalken påbjudna vittnesed, då den skall af jude afläggas, bör undergå; så förordnas härigenom, att, då jude skall aflägga den i 1 kapitlet 7 § samma balk föreskrifna domareed, han bör svära vid »Gud och Hans heliga lag» i stället för »Gud och Hans heliga evangelium»; äfvensom att i andra fall, då, på grund af allmän lag eller författning, jude har att aflägga ed, edsförpligtelsen bör ske vid »Gud och Hans heliga lag».

Detta sitt beslut får Riksdagen härmed för Eders Kongl. Maj:t anmäla.

Med undersätlig vörtnad:

Stockholm den 12 Maj 1885.
